

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 13. МАЈ 2018, ГОДИНА 19, БР. 35

ПАС И ЗЕЦ

Један монах упита Старца, говорећи: “Уколико видим да се неки од оних који живе са мном враћају у свет, напуштајући поприште духовног и монашког живота, како ћу успети да се не саблазим, да ме то не пољуља, не збуну, не обесхрабри? Како да останем на овом путу који сам изабрао, упркос онима који га, пре или касније, напуштају?” А, Старац Одговори: “Ти треба да мислиш на псе који лове зечева. Један пас ВИДИ ЗЕЦА и јури га, без обзира на препреке, све док га не ухвати. Остали пси, који НЕ ВИДЕ ЗЕЦА, већ само пса који га јури, и сами донекле трче, видевши овога који јури, па и они за њим. Међутим, касније гледају да се врате назад и одустају. Пас, пак, који је видео зеца и лови га - не престаје да трчи, све док га не стигне. Он НЕ ГЛЕДА на псе који су се вратили назад, нити брине за провалије и густо растиње и трње, они га ни најмање не ометају. Он је стално предан циљу због кога трчи и види само оно што лови.

И онај ко тражи Владику Исуса и ко трчи да Га стигне, стално пазу на крст. Он све превиди и прелази све саблазни које среће, све док не стигне Распетог, тј. Христа, и у себи Га живо и трајно задржи”.

Ову необичну, а живу и изузетну слику, причу и поуку из *Старечника*, на недавном предавању у манастиру Подмаине је тумачио игуман Рафаило (Бољевић), рекавши: “Овим примјером, Старац открива тајну истрајних, тј. оних који остају на путу, имајући пред собом ловину или циљ, њиме покретани на лов, до краја. Не осврћући се на оне који њиховим кретањем само за кратко буду покренути и површно заинтересовани, међутим, немајући зеца пред собом, полако попуштају, стају и одустају, што онога који зеца види не саблажњава, не узнемирава га. Он не гледа на њих, нити на препреке које га сусријећу на путу ка циљу, односно, ка ловини, ка Распетом. ... Јер, ради се о *Старечнику*, дакле, изрекама Светих старца, а Свети старци што изговорише - изговорише надахнути Духом Светом. А, Дух Свети кад надахне и кад Старац то изговори, онда ми то читамо као нешто што је вјечно свјеже и увијек ново, потребно и важеће. Тако је и данас. Видите и сами: ако сте кренули овим путем, дешава се - људи крену, па буду неко вријеме и одустану. На жалост, више је оних који одустају, али, ево, имамо откривено и зашто одустају: зато што НЕ ВИДЕ ЗЕЦА, него су покренути и заинтересовани динамиком, односно,

кретањем, трком и трагањем онога који види. Па, као такав, он је заинтересован, узбуђен у том трагању. То може да се пренесе на нашу ситуацију: можемо да видимо неког Светог оца, да прочитамо нешто о неком Светом старцу. Доступне су нам данас, заиста, многе књиге. Можемо да се упознамо са многим који, видјевши зеца, кренуше у озбиљну потрагу за њим. Међутим, НЕЋЕ БИТИ ДОВОЉНО ДА

ВИДИМО ПСА КОЈИ ЗЕЦА ВИДИ. Можемо и ми, прочитавши нешто из његовог житија, да покушамо, да нас његов примјер поведе, па да кренемо, ето, и ми просто да трчимо, гледајући њега.

Међутим, за разлику од нас, ОН ЗЕЦА ВИДИ. ОН ЗА РАСПЕТИМ И ВАСКРСЛИМ ХРИСТОМ И ЧЕЗНЕ И ТРЧИ. А ми смо покренути његовим примјером, који свакако јесте добар, кад је у пуноћи добар, кад трчимо ка Извору добра. Само гледајући њега, ми немамо тај мотив који је потребан да бисмо били истрајни, одлучни и одани до краја, тј. до циља, и онда временом одустајемо и напуштамо. Заиста, до дана данашњег, имамо те примјере, на жалост чешће него раније, али имамо и овдје, у изрекама Светих старца, врло јасна, врло приступачна и тачна објашњења услед чега се људи хладе и одлазе са попришта духовне борбе, духовног живота”.

ЧИТАЊЕ И ЖИВЉЕЊЕ

У наше доба су се умножиле речи и књиге, а смањило делање јер је човечанство потпало под утицај овога света, који избегава тешкоће и иде лакшим путем. Многи се, дакле, од нас занимају читањем, а мало или нимало - применом онога што су прочитали.

Св. Старац Пајсије Светогорац

Спроведи неке од духовних поука у дело пре него што повећаш читање.
Виктор Михаилов, руски православни психолог

Ми мало волимо Христа зато што мало мислимо о Њему, а мало мислимо о Њему зато што Га мало познајемо, а мало Га познајемо зато што мало читамо о Њему. Зашто мало читамо? Због лењости, због површности... Односно, понекад ми и много читамо, али како? Наше читање је попут воде, која само протиче кроз цеви. ... Твоје срце није чисто. Кад би оно било чисто и волело Господа Бога онако како треба, ти би плакала читајући Јеванђеље.

Из књиге “О љубави према Богу и како је стећи”

Снажан је онај ко добро жваће, а не онај ко много једе.
Св. Старац Пајсије Светогорац

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ДУХОВНОМ СЛЕПИЛУ

Стални пратилац нашег духовног живота су искушења која доживљавамо од најближих, чланова уже и шире породице, сарадника, пријатеља, суседа... Увек нам се чини: живот би нам био лепши, лакши и мирнији да није таквих људи, наша духовност би била боља, узвишенија, Богу угоднија. Указују нам се само лоше особине тих људи, водимо у себи рат са њима, у коме их вербално и мислено кажњавамо. Међу њима могу бити и они које добро знамо, а превиђамо добро које нам је кроз њих Бог послао (а често нам велика искушења долазе баш кроз оне кроз које нам је дошло и велико добро), а често су то и људи о којима не знамо ништа, нарочито не знамо њихову добру страну, док смо сујетно и гневно усредсређени само на њихове сенке.

Разлога за то има више. Поред сујете и недостатка љубави, којима су најчешће асфалтирани сви наши путеви, разлог је и у томе што смо ИЗГУБИЛИ ХРИСТА ИЗ ВИДА, што смо СЛЕПИ ЗА ЊЕГА и заповести Његове. Слепи смо и зато што НЕ ГЛЕДАМО У СВЕЛОСТ И У ЖИВОТ - У СВЕТО ПИСМО, у коме имамо путоказе и одговоре на све наше муке и проблеме, недоумице и страхове. Разлог је и у томе, како објашњава о. Рафаило (Бољевић), што не схватамо духовну стварност иза таквог мисленог рата (често и не само мисленог): зла сила узима лик човека са којим смо у сукобу или искушењу и уноси у наше мисли дух раздора, гнева, гордости, чак и до страшних размера. Ми мислимо да смо у рату са тим човеком, а истина је да је наш рат, заправо, једино са духом зла, кога смо пустили у себе и хранимо га...

О. Рафаило указује да су ти људи (нарочито они који су заиста савладани духом зла) маскиране Божије посете и поуке нама: “Колико пута се деси ДА ГОСПОД ПРОВЈЕРИ НАШ ДУХОВНИ ЖИВОТ - шаљући неког ближњег... полусвјесног, пијаног, оваквог или онаквог. ... Долазе и ПРОВЈЕРАВАЈУ НАШ ВИД. Видиш ли ти у њему образ Божији? Пијан? Видим и ја да је пијан. Не тријезни се данима. И, оvdје није дошао Богу да се моли, није дошао ни на бдење, ни на Литургију. *Ти* си на бдењу, *ти* си свакодневно на литургијама; он није дошао ни због бдења, ни због Литургије, ни због интересовања за духовни... живот, но је дошао код тебе, који све то хоћеш, имаш, видиш, па нас интересује - ШТА ТИ ВИДИШ У ЊЕМУ...? Да видимо: ЈЕСИ ЛИ ПРОГЛЕДАО? Ево те додирујемо /на богослужењима/ свакодневно, ево ти помазујемо /очи/ већ годинама. И, видиш ли? Јеси ли прогледао? Видиш ли образ Божији у њему? Видиш ли потенцијалног Бога и насљедника Царства небеског? Ако не видиш - СЛИЈЕП СИ. ... Свакога од нас Господ провјерава на такав или сличан начин. Односно, даје могућност да видимо јесмо ли прогледали или смо и даље слијепи...”

Свако је онај за кога је Христос умро. ... Морамо да правимо разлику између вечне вредности сваке личности и њеног лошег понашања.
Мати Магдалина, Есекс

У НЕДЕЉИ СЛЕПОГА ПРОСЛАВЉАМО:

- 13.(30) Свети апостол Јаков Зеведејев
- 14.(01) Свети пророк Јеремија
- 15.(02) Свети Атанасије Велики; Свети Михаил
- 16.(03) Свети мученици Тимотеј и Мавра (Оданије Васкрса)
- 17.(04) *Вазнесење Господње - Спасовдан*
- 18.(05) Света великомученица Ирина; Пећка икона Пресвете Богородице
- 19.(06) Праведни Јов; Пренос моштију Светог Саве

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ВИЂЕЊУ БОГА И ЧОВЕКА

Каже древни Боговидац пустињак: ВИДЕО САМ БРАТА СВОГА - ВИДЕО САМ БОГА МОГА. У лицу брата, у лицу сваког човјека - а сваки човјек је ближњи наш - открива се лице вјечне Тајне Божанске, вјечне Божанске Љубави. И, онај који каже да воли Бога, Кога не види, а мрзи и презире брата свога, и гази по њему - брату кога види, тај лаже и Бога, лаже и браћу своју. Онај који има снаге да воли брата свога са којим живи, ма ко он био и ма каквом народу припадао, тај истински пројављује своју праву љубав према Богу, преко брата свога и преко лика Његовог.

Онај који тражи опроштај од Бога мора претходно да опрости ближњим својим дугове /грехе/ њихове и све оно што су се о њега огријешили или он мисли да су се о њега огријешили. Јер, неће Бог опростити ономе који брату не опрости. Зато и ми, када примамо Тијело Господње и Крв Његову Свету, Свето Причешће, обавезни смо увијек да затражимо опроштај једни од других...

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије

Чућемо много пута како се наш народ саблажњава о овог или оног човека, на начин: “Ето, види њега, он ти је хришћанин, а ради то и то”. Мора се и за то имати разумевања јер ЉУДИ ХОЋЕ КРОЗ ЧОВЕКА ДА ЗАИСТА ВИДЕ БОГА, Који се не да видети. Бог се кроз човека заиста може видети. Вапај људи за истинским човеком, истинским хришћанином, у ствари је ВАПАЈ ЗА БОГОМ, за сликом Његовом. То значи да нам за пут ка Богу ипак требају помоћна средства. Не можемо директно горе, не можемо сви стати на стену, као Свети пустињаци, и рећи: “Боже, док се не појавиш, ја не идем одавде...”

Архимандрит цетињски Лука (Анић)

Драга браћо и сестре, у четвртак, на Вазнесење Господње - Спасовдан, Света Литургија почиње у 8:30.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566.
www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.